

Standardy i dobre praktyki rewitalizacji

Wprowadzenie

- Rewitalizacja – to proces wyłączenia ze stanu kryzysowego obszarów zdegradowanych poprzez działania całościowe (powiązane wzajemnie przedsięwzięcia obejmujące łącznie kwestie społeczne, ekonomiczne, przestrzenne, infrastrukturalne i środowiskowe oraz kulturowe), skoncentrowane terytorialnie i prowadzone w sposób zaplanowany oraz zintegrowany poprzez programy rewitalizacji.

- Rewitalizacja zakłada optymalne wykorzystanie swoich specyficznych uwarunkowań oraz wzmacnianie lokalnych potencjałów i jest procesem wieloletnim, prowadzonym we współpracy z lokalną społecznością i na jej rzecz. Działania służące wspieraniu procesów rewitalizacji prowadzone są spójnie wewnątrznie (poszczególne działania pomiędzy sobą) oraz zewnętrznie (z lokalnymi politykami, sektorowymi, np. transportową, energetyczną, celami i kierunkami wynikającymi z dokumentów strategicznych).

Standardy rewitalizacji

- Przyjęte jest, aby wyznaczony obszar rewitalizacji obejmował całość lub część obszaru zdegradowanego i koncentrował się na negatywnych zjawiskach, na których z uwagi na istotne znaczenie dla rozwoju lokalnego, zamierza się prowadzić rewitalizację.
- W celu zwiększenia szans na realizację przedsięwzięć związanych z rewitalizacją, wyznaczone strefy nie mogą obejmować terenów większych niż 20% powierzchni gminy oraz zamieszkanym przez więcej niż 30% mieszkańców.
- Podobszary Miasta Kostrzyn nad Odrą wskazane do rewitalizacji obejmują swym zasięgiem powierzchnię 98,18 ha, co stanowi 2,13 % powierzchni Miasta Kostrzyn nad Odrą oraz zamieszkuje na nim ok. 5169 mieszkańców, stanowiąc tym samym 29% ogółu mieszkańców.

Granice of revitalization

X

XXII

XXI

XII

XVI

XVI

XI

XXIV

XXI

VII

XIX

I

N

V

VI

XIV

X

XXVII

VI

XXVIII

Nadrzędnym celem rewitalizacji jest wyprowadzenie obszarów zdegradowanych z ogólnego kryzysu.

Z kolei oczekiwane efekty rewitalizacji to m.in.:

- poprawa warunków zamieszkania,
- poprawa bezpieczeństwa,
- spadek bezrobocia,
- rozwój lokalnego handlu i usług,
- dobry dostęp do przedszkoli i żłobków,
- wzmocnienie kapitału społecznego i więzi sąsiedzkich,
- atrakcyjne przestrzenie publiczne,
- ciekawe wydarzenia kulturalne i sportowe,
- miejsca integracyjnych spotkań dla dzieci, młodzieży i osób starszych.

- Standardem w rewitalizacji jest ograniczanie lub eliminacja negatywnych zjawisk następujących obszarów:
- **społecznym** – mających na celu poprawę sytuacji w szczególności w zakresie bezrobocia, ubóstwa, przestępczości, poziomu edukacji lub kapitału społecznego, a także poziomu uczestnictwa w życiu publicznym i kulturalnym,
- **gospodarczym** – dotyczących w szczególności stopnia przedsiębiorczości, kondycji lokalnych przedsiębiorstw,
- **środowiskowym** – obejmujących w szczególności przekroczenie standardów jakości środowiska, obecności odpadów stwarzających zagrożenie dla życia, zdrowia ludzi lub stanu środowiska,
- **przestrzenno-funkcjonalnym** – skierowanych w szczególności na wyposażenie w infrastrukturę techniczną i społeczną lub jej stan techniczny, brak dostępu do podstawowych usług lub ich jakość, niedostosowania rozwiązań urbanistycznych do zmieniających się funkcji obszaru, poziom obsługi komunikacyjnej, jakość terenów publicznych,
- **technicznym**- dotyczących w szczególności stanu technicznego obiektów budowlanych, w tym o przeznaczeniu mieszkaniowym, oraz niefunkcjonowaniu rozwiązań technicznych umożliwiających efektywne korzystanie z obiektów budowlanych, w szczególności w zakresie energooszczędności i ochrony środowiska

Przedsięwzięcia uwzględnione w Gminnym Programie Rewitalizacji Miasta Kostrzyn nad Odrą na lata 2016-2026, dla których dominują interwencje w następujących obszarach:

Społecznym- 13

Gospodarczym- 2

Środowiskowym- 1

Przestrzenno-funkcjonalnym- 6

Technicznym- 7

Na podstawie szczegółowej diagnozy-społeczno gospodarczej oraz analizy czynników i zjawisk kryzysowych wyodrębniono obszar zdegradowany oraz rewitalizacji.

- Standardem rewitalizacji jest również partycypacja społeczna, która oznacza aktywną współpracę interesariuszy— pojedynczych osób, grup formalnych i nieformalnych reprezentujących społeczność danej gminy, a szczególnie obszaru rewitalizacji— z przedstawicielami samorządu, przy organizacji i prowadzeniu procesu rewitalizacji.
- Interesariuszem może być każdy mieszkaniec lub podmiot, który uczestniczy w tworzeniu procesu, a także bierze czynny udział w jego realizacji lub jest bezpośrednio zainteresowany efektami jego wdrożenia.

Łódź- Księży Młyn

- Osiedle Księży Młyn powstało w latach 70. XIX wieku jako część zespołu fabryczno-mieszkaniowego. Budynki mieszkalne (tzw. famuły), wzniesione dla robotników, nie są wyszukane pod względem architektonicznym. O dużej wartości osiedla przesądza natomiast zachowany układ przestrzenny.
- Koncepcja rewitalizacji osiedla została opracowana z udziałem mieszkańców. Z początku poważną trudnością w realizacji projektu była nieufność, a nawet nieomal wrogość z ich strony. Ta postawa wynikała ze złych doświadczeń – długoletniego braku remontów i niedotrzymywanych obietnic związanych z możliwością zamiany lokali.

Dawna przędzalnia- obecnie lofty

Budynki mieszkalne

Wrocław-Nadodrze

- Nadodrze - osiedle wydzielone w 1991 z większego wrocławskiego osiedla - Ołbina - leżącego teraz od niego na wschód; graniczy też (na północy) z Kleczkowem, na zachodzie z okowanym w średniowieczu Starym Miastem. Nadodrze, leżące na terenach nazywanych „Przedmieściem Odrzańskim” (niem. Oder Vorstadt) zostało włączone w granice miasta w 1808, po zburzeniu fortyfikacji miejskich. Nadodrze to miejsce szczególne, które w miejskim krajobrazie Wrocławia zajmuje istotną pozycję. Tworzą je piękne, choć trochę zapomniane i zniszczone kamienice, z centralnym punktem – Dworcem Nadodrze.

Wałbrzych- Kopalnia Julia

- Kopalnia znajdująca się w dzielnicy Wałbrzycha Biały Kamień, działająca w latach 1770–1996. Obszar górniczy kopalni zlokalizowany był w północnej części Dolnośląskiego Zagłębia Węglowego. Ze względu na nieopłacalność wydobycia węgla w 1990 kopalnia została postawiona w stan likwidacji. 20 września 1996 kopalnia "Julia,, zakończyła eksploatację, a 17 sierpnia 1998 zakończono likwidację wyrobisk podziemnych.

- Stara Kopalnia – Centrum Nauki i Sztuki to powstały na terenie zamkniętej w 1996 r. Kopalni Węgla Kamiennego Julia w Wałbrzychu kompleks łączący w sobie funkcje muzealne, wystawiennicze, edukacyjne, usługowe oraz siedzibę organizacji pozarządowych. W 2009 r. Gmina Wałbrzych złożyła wniosek do Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego o dofinansowanie projektu. Na realizację tego wniosku otrzymała w 2010 r. dotację w wysokości 35,7 mln zł z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko, przeznaczone na ochronę i zachowanie dziedzictwa kulturowego o znaczeniu ponadregionalnym z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Obecnie w głównym budynku znajduje się centrum nauki i sztuki w Wałbrzychu

